Λένα Μαντά : Είμαι από τους ανθρώπους των άκρων σε όλα!

Παρασκευή, 09 Σεπτέμβριος 2016 - *11:04*

Από τη Μαίρη Γκαζιάνη

Η ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη αλλά ήρθε στην Ελλάδα σε μικρή ηλικία. Σπούδασε νηπιαγωγός χωρίς ποτέ να θελήσει να ασκήσει το συγκεκριμένο επάγγελμα. Επί τρία χρόνια είχε δικό της θίασο κουκλοθέατρου, με έργα δικής της συγγραφής. Έχει δημοσιεύσει άρθρα σε τοπικές εφημερίδες και για δύο χρόνια διετέλεσε διευθύντρια προγράμματος σε ραδιοφωνικό σταθμό των βορείων προαστίων. Είναι παντρεμένη, έχει δύο παιδιά και μένει μόνιμα στο Καπανδρίτι. Βραβεύτηκε «Συγγραφέας της Χρονιάς» το 2009 και το 2011 από το περιοδικό Life & Style. Το βιβλίο της ΘΕΑΝΩ, Η ΛΥΚΑΙΝΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ έχει μεταφραστεί και στα τουρκικά, ενώ το μυθιστόρημά της ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΠΟΤΑΜΙ κυκλοφορεί στα αλβανικά, στα ιταλικά και στα ισπανικά, ενώ σύντομα θα εκδοθεί και στα αγγλικά. Το ΕΡΩΤΑΣ ΣΑΝ ΒΡΟΧΗ κυκλοφορεί στα αλβανικά, ενώ το ΒΑΛΣ ΜΕ ΔΩΔΕΚΑ ΘΕΟΥΣ, που έγινε τηλεοπτική σειρά στην Κύπρο και την Ελλάδα, έχει μεταφραστεί στα κινεζικά και στα βουλγαρικά. Τέλος, το ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΚΑΦΕΣ ΣΤΗ ΧΟΒΟΛΗ έχει κυκλοφορήσει στα αλβανικά. Τα βιβλία της έχουν πουλήσει περισσότερα από 1,5 εκατομμύριο αντίτυπα. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ έχουν εκδοθεί δεκατρία μυθιστορήματά της, καθώς και δύο συλλογές διηγημάτων.

ΕΡ. Κυρία Μαντά γεννηθήκατε στην Κωνσταντινούπολη αλλά φύγατε από εκεί σε μικρή ηλικία. Υπάρχουν κάποιες μνήμες στο μυαλό σας από την Πόλη;

ΑΠ. Ελάχιστες. Ήμουν πέντε χρονών όταν εγκατασταθήκαμε μόνιμα στην Ελλάδα και οι αναμνήσεις μου όταν τις ανακαλώ είναι πίσω από ένα πέπλο, λίγο αόριστες, λίγο θολές. Θυμάμαι το μαγαζί του παππού μου (είχε αυγουλάδικο), την μυρωδιά του άχυρου και τον ίδιο κάτω από την λάμπα να ξεχωρίζει τα δίκροκα αυγά για να μου τα δώσει. Ακόμη, ελάχιστα θυμάμαι το σπίτι μας στο Τζιχαγκίρ και κάποιο περίπατο με την μητέρα μου.

ΕΡ. Σπουδάσατε νηπιαγωγός αλλά δεν ασχοληθήκατε με τις σπουδές σας. Δημιουργήσατε δικό σας κουκλοθέατρο στο οποίο ανεβάζατε δικά σας έργα. Έτσι ξεκίνησε το συγγραφικό σας έργο;

ΑΠ. Ο θίασος απαρτιζόταν από άλλες έξι συμφοιτήτριες με τις οποίες δουλεύαμε και δίναμε παραστάσεις σε σπίτια κυρίως και το κάναμε γιατί διασκεδάζαμε πολύ! Η συγγραφή όμως είχε ξεκινήσει για μένα από τα παιδικά μου χρόνια. Από το δημοτικό έγραφα ασταμάτητα παραμύθια και μικρές ιστορίες.

ΕΡ. Με τη συγγραφή μυθιστορημάτων πότε αρχίσατε ν΄ ασχολείστε;

ΑΠ. Τα παραμύθια της παιδικής ηλικίας, στην εφηβεία έγιναν διηγήματα και μετά νουβέλες και μετά…. Δεν μπορώ να θυμηθώ μια περίοδο στην ζωή μου από τότε που έμαθα να γράφω που να μην… έγραφα!

ΕΡ. Έχω παρατηρήσει ότι τελευταίως προτιμάτε τα λιτά εξώφυλλα στα βιβλία σας. Πιστεύετε ότι το εξώφυλλο δεν πρέπει να «κλέβει» από την αγωνία του περιεχομένου;

ΑΠ. Από ένα βιβλίο που έχει κάτι να πει, κανείς και τίποτα δεν μπορεί να «κλέψει» την προσοχή του αναγνώστη. Απλώς σαν άνθρωπος κουράστηκα από τα βαρυφορτωμένα γενικώς και σαν αναγνώστρια…. ειδικώς, πρόσεξα πως δεν μου τραβούν πια την προσοχή εξώφυλλα, μόνο τίτλοι και το όνομα του συγγραφέα. Το αμέσως επόμενο βήμα μου, σαν αναγνώστρια πάντα, είναι να διαβάζω το οπισθόφυλλο και αυτό οδήγησε στην επιθυμία μου για πιο λιτά εξώφυλλα. Ευτυχώς, οι εκδόσεις Ψυχογιός με τους οποίους μόνιμα συνεργάζομαι, κατανόησαν την άποψή μου, δημιουργώντας εξαιρετικές δουλειές για χάρη μου!

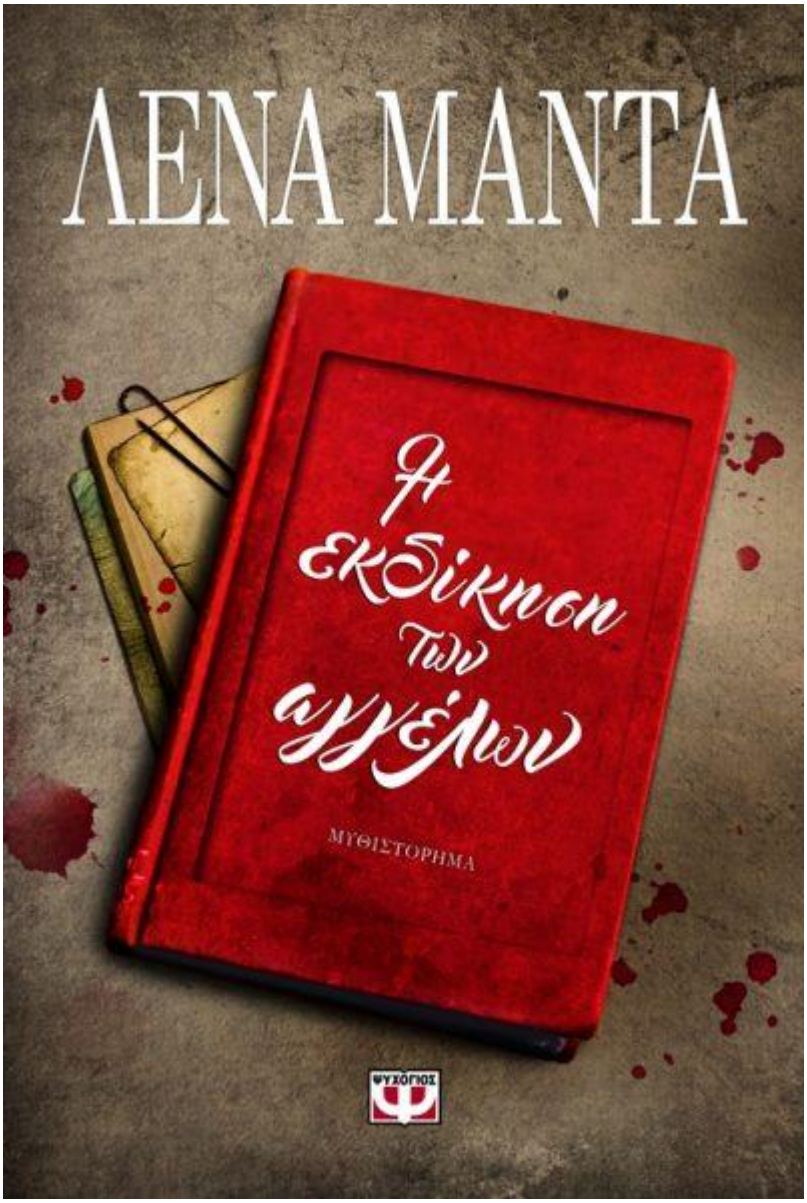

ΕΡ. Πρόσφατα κυκλοφόρησε το βιβλίο σας με τίτλο «Η εκδίκηση των αγγέλων». Εκδικούνται οι άγγελοι;

ΑΠ. Οι δικοί μου άγγελοι πάντως, σίγουρα! Είναι χιλιάδες οι άγγελοι, στρατιές ολόκληρες και κάποιοι από αυτούς, φέρουν …ανθρώπινα χαρακτηριστικά και ιδιώματα! Και ναι μεν υπάρχει στον τίτλο η λέξη εκδίκηση, αλλά πιστεύω μου είναι η τιμωρία των ενόχων, πάντα! Αλλιώς οδηγούμαστε στην ασυδοσία.

ΕΡ. Η ηρωίδα του βιβλίου σας είναι συγγραφέας. Κατά πόσο έχετε ταυτιστεί μαζί της ή εκείνη μαζί σας;

ΑΠ. Νομίζω ότι δώσαμε και πήραμε η μία από την άλλη! Της έδωσα πολλά δικά μου χαρακτηριστικά, με βοήθησε να τακτοποιήσω και να εκφράσω κάποιες σκέψεις μου. Της δάνεισα μέχρι και βιβλίο αφού υπάρχει απόσπασμα του «Έρωτας σαν βροχή» που παρουσιάζεται ως δικό της και μου έδωσε την συντροφιά της μήνες ολόκληρους. Ήταν μία δίκαιη συναλλαγή νομίζω!

ΕΡ. Η Γαλάτεια γαληνεύει με τις χάντρες ενός κομπολογιού. Εσάς τι σας γαληνεύει;
ΑΠ. Όταν γράφω, το ίδιο! Έχω πάντα κομπολόι στα χέρια μου όταν κάθομαι στο γραφείο μου. Στην ιδιωτική μου ζωή…. σπάνια γαληνεύω! Είμαι από τους ανθρώπους των άκρων σε όλα! Μόνο όταν κοιμάμαι είμαι ήρεμη!
ΕΡ. «Υπάρχουν στιγμές που νιώθω υπερβολική στα μυθιστορήματά μου κι έρχεται η ζωή και μου δείχνει ότι τίποτα δεν είναι υπερβολικό» σκέφτεται η Γαλάτεια. Πόση αλήθεια κρύβεται σ΄ αυτή τη φράση;
ΑΠ. Τεράστια και την έχω εισπράξει άπειρες φορές. Ξέρω ζωές που αν της κατέγραφα, θα μου καταλόγιζαν πολύ περισσότερα απ' όσα τώρα που καταλογίζουν οι επικριτές μου! Η ζωή ξεπερνάει και την πιο ζωηρή φαντασία και αυτό δεν είναι «κλισέ», αλλά νόμος!

ΕΡ. «…ως συγγραφέας είχε ανάγκη να απομονώνει εικόνες, να τις επεξεργάζεται και μετά να τις συνδέει…» γράφετε για την ηρωίδα σας. Ισχύει και για εσάς αυτό;
ΑΠ. Είναι από αυτά που νιώθω και η Γαλάτεια με βοήθησε να εκφράσω! Όταν μπαίνω σ' έναν χώρο γεμάτο κόσμο, αποπροσανατολίζομαι. Το μυαλό μου που έχει μάθει να επιμερίζει εικόνες, δεν αντέχει την εισροή τόσων μαζεμένων περιστατικών που συμβαίνουν ταυτόχρονα! Δεν μπορεί να τις διαχειριστεί και γι αυτό δεν ξεχωρίζω πρόσωπα, μου μιλούν και δεν ακούω μέχρι να προσαρμοστώ. Έχουν έρθει γνωστοί και φίλοι σε παρουσιάσεις και δεν τους έχω αναγνωρίσει! Μετά από λίγη ώρα, που το μυαλό μου συμφιλιώνεται, μόνο τότε επανεστιάζω! Και σας βεβαιώνω ότι είναι πολύ πιο δυσάρεστο απ' όσο φαντάζεστε, το συναίσθημα αυτό!
ΕΡ. Στο βιβλίο σας περιγράφετε την προσωπικότητα των συγγραφέων. Τι «φυλή» είναι ένας συγγραφέας;

Κατηγορία από μόνοι μας είμαστε με τόσες πολλές ιδιαιτερότητες που ποικίλουν από συγγραφέα σε συγγραφέα, που ίσως δεν είναι και σωστό να ….βγάλουμε τα εν οίκω, εν δήμω! Γενικά, θα μπορούσα να πω, κρίνοντας από τον εαυτό μου και από φίλους ομότεχνους που περνάμε ώρες και ώρες συζητώντας, ότι όντα με τόσο ιδιαίτερη και ζωηρή φαντασία, πλάσματα που ζουν πρώτοι χίλιες ζωές και πεθαίνουν άλλες τόσες, προσωπικότητες που δημιουργούν χαρακτήρες σκοτεινούς, διαστροφικούς αλλά και καλούς, αγαθούς και ευαίσθητους, δεν μπορεί να είναι «φυσιολογικοί»!

ΕΡ. «Είναι πολύ πιο εύκολο, απ΄ ότι νομίζει ο κόσμος, να γίνει κάποιος δολοφόνος…» σκέφτεται η Γαλάτεια. Πως το ερμηνεύετε;

ΑΠ. Είναι μέσα στα πιστεύω μου, ότι όλοι μας, είμαστε εν δυνάμει δολοφόνοι. Σαν χειροβομβίδα που αν κάποιος τραβήξει την περόνη θα εκραγεί! Και για όσους βιαστούν να το αρνηθούν, ας σκεφτούν πώς θ' αντιδρούσαν αν κινδύνευε το παιδί τους και με μια σφαίρα προς τον δράστη θα το γλίτωναν…. Είναι σκληρό, αλλά το πιστεύω ότι εν βρασμώ ψυχής, όλοι είμαστε ικανοί… Γι αυτό και ο νόμος διαχωρίζει τον φόνο εξ αμελείας, εκ προθέσεως και εν βρασμώ…

ΕΡ. Το βιβλίο σας αρχίζει με το θάνατο μιας νέας κοπέλας. Στην καταγραφή των ιατροδικαστικών και παθολογικών στοιχείων αναζητήσατε κάποια βοήθεια από ειδικούς;

ΑΠ. Όπως γράφω και στην εισαγωγή του βιβλίου, πολύτιμος… πληροφοριοδότης, υπήρξε ο οικογενειακός μας γιατρός Λουκάς Σεχρεμέλης και η γυναίκα του Αφροδίτη που είναι φαρμακοποιός. Μου έμαθαν τόσα πολλά και τους ευγνωμονώ!

ΕΡ. Στο βιβλίο θίγεται κι ένα πολύ σημαντικό θέμα, την απρόβλεπτη εγκυμοσύνη και περνάτε τις σωστές θέσεις μιας μητέρας. Πως αποφασίσατε για την τελική λύση που δώσατε;
ΑΠ. Δεν θα μπορούσα να εκφράσω τίποτα άλλο από τις δικές μου απόψεις. Έτσι σκέφτομαι, τα ίδια θα έλεγα στην κόρη μου και στον γαμπρό μου, στην νύφη και στον γιο μου. Εδώ η Γαλάτεια, λειτούργησε ως… φερέφωνο δικό μου! Έχω δει πόσο καταστροφικό είναι να γίνεται μια κοπέλα μητέρα, χωρίς να είναι έτοιμη. Και λέω καταστροφικό όχι τόσο για την ίδια όσο για το παιδί που φέρνει στον κόσμο και τους γύρω της, όποιοι κι αν είναι αυτοί… Ξέρω πως μια άμβλωση θεωρείται δολοφονία, αλλά όταν έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους δεν πρέπει να είμαστε απόλυτοι…
ΕΡ. Έχετε βραβευτεί για το συγγραφικό σας έργο, βιβλία σας έχουν μεταφραστεί σε ξένες γλώσσες, κάποιο έχει γίνει τηλεοπτική σειρά και κυρίως κατέχετε μια σταθερή θέση στις καρδιές των αναγνωστών. Πως αισθάνεστε με όλη αυτή την καταξίωση;
ΑΠ. Με μια λέξη μόνο μπορώ να το εκφράσω: Ευλογημένη….
ΕΡ. Τι θα θέλατε να πείτε ως επίλογο της κουβέντας μας;
ΑΠ. Απαντώ μόνο σε συγκριμένες ερωτήσεις! Γι αυτό επιλέγω να σας πω ένα ευχαριστώ για την συζήτηση που είχαμε!
*****Το βιβλίο της Λένας Μαντά «Η εκδίκηση των αγγέλων κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός**

Μαίρη Γκαζιάνη

Γεννήθηκε στα Ιωάννινα. Μεγάλωσε στην Αθήνα όπου ζει μέχρι σήμερα και εργάσθηκε ως τραπεζοϋπάλληλος. Στο παρελθόν ασχολήθηκε ερασιτεχνικά με την φωτογραφία ενώ τώρα ζωγραφίζει και παράλληλα γράφει. Τον Μάιο του 2012 κυκλοφόρησε την πρώτη ποιητική της συλλογή με τίτλο «Σου γράφω…», τον Σεπτέμβρη 2013 κυκλοφόρησε το πρώτο της μυθιστόρημα με τίτλο ΕΝΑ ΦΕΓΓΑΡΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ και τον Ιούνιο του 2014 κυκλοφόρησε το βιβλίο της ΤΑ ΠΛΗΚΤΡΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ από τις εκδόσεις ΟΣΤΡΙΑ. Επίσης, το παραμύθι της «Το ψαράκι του βυθού» συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο «Παραμύθια και Μαμάδες» εκδόσεις Βερέττα 2015.
Γράφει στίχους για τραγούδια, υπήρξε ραδιοφωνική παραγωγός ενώ μεγάλες της αγάπες είναι το θέατρο και ο χορός με τα οποία ασχολείται ερασιτεχνικά.

Από τον Σεπτέμβρη του 2016 συμμετέχει στην τηλεοπτική εκπομπή ΚΑΛΩΣ ΤΟΥΣ που μεταδίδεται από την τηλεόραση Αιγαίο.